

საჯარო გაკრძალვის ტყე. სიო. 1-ის, სასჯ. 2-ში ანგეზი დანიშნულია: 1) ქალაქის იმ მამულების, რომელთა გირათი...

დაუდევით წითელს ჯერის სახეობად... მათი დიდი სურათი ჯერ არ დაბეჭდილია...

შეატყა თუ არა იმ დაწესებულებას, რომელშიც მასხურებდა, სისუსტე, თავი დაანება...

ბ. 5 ნ ა ლ ი კ რ ა მ ლ ს დას წერადის მსახურად. (ივროა: № 246).

უსაქმიანობის შეწონებით, რა უფრო მეტი მოუტანია სამშობლოსთვის: ზარალი...

ს ა მ პ ა რ თ ვ ე ლ ო

ფ რ თ ი.

ბეჭდვა და გამოცემა. — კორესპონდენტის ლეგია. — "მედი ზღვის მიანზე": ფოთში. — საკრებულო...

უცვლადი საკრებულო. — დიდილიც, დიდილიც, დიდილიც... დიდილიც...

მედი ზღვის მიანზე. — ფოთში. — საკრებულო... დიდილიც...

აქატივობისათვის, მეტი-მეტად აქატივობისათვის, ბნო ნაღვიკრელო!

თავი შეიშალა, რა უფრო მეტი მოუტანია სამშობლოსთვის: ზარალი...

ბრძოლის სამხრეთული საბჭოს კავისის განყოფილება გვიხივს დაბეჭდვით...

არც წერათ არჩევის დროს ხმის მომეტება ნაკლებ მოდლა; მაგალითად, მანმა...

ქართული სიბრძნე. აეთა ცათა საუბარი კაცს მეტად დააქუხევებს. (მ. რუსთაველი).

პრიველიციონის საქმე. შინაგან საქმეთა სამინისტროს წინაშე...

საქმე. შინაგან საქმეთა სამინისტროს წინაშე უშუალოდ მოწოდება...

საოფ. ზეგნისათვის. (აბ. მკ.) ვაკეპროექტის, რომ იქ ამ დღემდე ადგილობრივი...

დაინტერესებს ქუჩა-ქუჩა, ბოთლიკოვია კულა-მულა და ბოთლები...

ქართული სიბრძნე. აეთა ცათა საუბარი კაცს მეტად დააქუხევებს. (მ. რუსთაველი).

პრიველიციონის საქმე. შინაგან საქმეთა სამინისტროს წინაშე...

საქმე. შინაგან საქმეთა სამინისტროს წინაშე უშუალოდ მოწოდება...

მართალი საღამო იურიდიული. წელს აქატივობა სტუდენტებში ორის წლის შესვენების შემდეგ...

დაინტერესებს ქუჩა-ქუჩა, ბოთლიკოვია კულა-მულა და ბოთლები...

ქართული სიბრძნე. აეთა ცათა საუბარი კაცს მეტად დააქუხევებს. (მ. რუსთაველი).

პრიველიციონის საქმე. შინაგან საქმეთა სამინისტროს წინაშე...

საქმე. შინაგან საქმეთა სამინისტროს წინაშე უშუალოდ მოწოდება...

მართალი საღამო იურიდიული. წელს აქატივობა სტუდენტებში ორის წლის შესვენების შემდეგ...

დაინტერესებს ქუჩა-ქუჩა, ბოთლიკოვია კულა-მულა და ბოთლები...

ქართული სიბრძნე. აეთა ცათა საუბარი კაცს მეტად დააქუხევებს. (მ. რუსთაველი).

პრიველიციონის საქმე. შინაგან საქმეთა სამინისტროს წინაშე...

საქმე. შინაგან საქმეთა სამინისტროს წინაშე უშუალოდ მოწოდება...



ბეჭდული საქმის შესახებ არსებული კანონებზე ლექსების წაკითხვა. 19 ნოემბერს ტენისების სასწავლებლის დარბაზში უნდა წავიკითხოთ ლექსები ბეჭდვითი სიტყვის შესახებ სწავლებულ კანონებს გადასინჯოთ და დაელოდებით. საღამოზე დარბაზს რამდენიმე საათი კაცი მოაწყო. ექვსობა ისე იყო გაკეთებული, რომ ერთმა მოხსენებელთა განმა, გესენმა, მხოლოდ ერთის საათის შემდეგ გაიკითხა ხალხის გუნდი და დარბაზში შევიდა. კრების თავმჯდომარე კუზნეც-დარბაზებმა გარედ მდგომ საზოგადოების დასამზღველებლად რამდენჯერმე გამოიხადა, რომ ლექსით განმარტებულ იქნებოდა. ბოლოს რის ვიფიქრებოდა ბეჭდვითი ლექსების წაკითხვა. მას შემდეგ მოხსენებების კითხვა დაიწყო პროფესორმა სვენიკოვმა. 15-20 წლის შემდეგ დარბაზში სასწავლებლის დირექტორი ისტროგორსკი შემოვიდა და კუზნეც-დარბაზის რაღაც ჩუბად შეატყობინა. კუზნეც-დარბაზის საზოგადოების გამოცხადება, რომ რადგან გარედ მდგომი საზოგადოება უფლებას ჰქონდა უნდა მოხსენებოდა. სანამ ამას გამოაცხადებდნენ, ზალაში პეტერ ბურის გრადანანაღნიც გენ. ადელტ. ფულონი შემოვიდა და საზოგადოების ამწვივებდა. შემდეგ საზოგადოებამ ყვირობა დაიწყო, ზოგი ყვიროდა, კრება მოსთხოვდა, ზოგიც ყვიროდა, კრება განგრძობდა. კრება მოსდეს, საზოგადოება დაიშალა. ქუჩაში ბევრი ცხენიანი და ქვეითა პოლიციელი იდგა, მაგრამ უწყისობა არ მომხდარა. (რ. ვ.)

გებოლად ჩვენს ძმებს, ელხას-ლოტარინ-გიულეს ზურგს აქცევდა, ყოველმა დრულუნდს პასუხი დღემთივე ვასია. ყორხის ატობობნება, რომ იგი (ყოჩის) დეპუტატს დევილისა და ლინის მერს ლეგირის თვის სეკურინტებდა ნიშნავს. ამბობენ, დეპუტატის საზღვარზე მოხდებოდა. ამ ამბავს ენოვოვ გრემია-ს კორესპონდენტი დეპუტატს იტყვებდა. მას შემდეგ ავტო თითქმის ერთი კვირა გვიდა და ამ საქმის შესახებ ჯერ არაფერი იმისი, თუ რამე მოხდა, დეპუტატმა, უწყვეტად, აქამდის შეგვტყობინებდა რასმე.

ბაჟი, თბ-დაჯარგნული და... თან უმად-გროსო... დას წმენდა და თბ-მამონსე დრანასის, მისეცავეს და დასახავს. ვერაჟი უხერხულად ჰგონიას თავს ასეთის მესხობის გამო, შეურახეთოფი-და და რუსის ბაჟი-კა უხერხულად სმისი თათასკანს გაკეთებულად ფუჭავს.

— ფოი! — აღნიშნავს სუფთა, ზრდილი ვერაჟი: — რა უხერხულად...!

თეასრი და ხელოვნება

მეგეტე წყნობის წარმოდგენა. ვერა ზენის ნიჭითი შესახობის ვ. აბა-შიძის ბენეფიციის დასტოვა საზოგადოების გულგრილობას: თბ-მამონსე, 24 ნოემბერს, თეატრში ბევრი ადგილი იყო ცარიელი და არც კვლავინდებულად აღტყვება სწინა ბენეფიციანტის მიმართ. მაგრამ ესეც კი უნდა სთქვას კაცმა, რომ თბ-მამონსე ბენეფიციანტად ჩაითვლებოდა ყველა; ვ. აბაშიძის გარდა, რომელმაც; არ ვითბო, რა მოსაზრებით, ისეთი პიესა არიდა თავის სადღესასწაულო წარმოდგენისათვის, საცა თითქმის ყველაზედ ნაკლები და უფროლი როლი ჰქვს, საცა მასურებელი მოღვაწეული საიმამოფებას მსახიობის ნიჭიერის და ხელოვნების თამაშობით დასტყვებს.

საერთოდ თვითონ პიესა „მეფულენი“, რომელიც ეკუთვნის ნიჭიერ კალამს გ. სუნდელისისს, ბევრი სუსტიც ბეტორის წინანდელ ნაწარმოებზე: აბაზუნდა, ახაბაბაზუნდა, „დეტეულად თვამზუნდა“ და სხვა.

კომედიაში თუმცა საყრდენობა სავანია ბიძრული, თანამედროვე ცხოვრებიდან აღებული, მაგრამ იგი პიესაში სუსტიდ არის შემუშავებული და ბოლოს სუთ-მოქმედების სიმრავლე გაქინიებულია მეტად მარტივი ამბავი: არკადი სამსონი-ანს (ვ. გუნია), გაიყვანის და გაეციელოდ აღმატებულებას, მეტად სათნო და პეტლისანი ცოლი ჰყავს, მარგარიტა (ნ. ჩხიძე). ცოლ-ქმარი ერთმანეთში ვერ რგებენ და ბოლოს მარგარიტა, მოთმინებიდან გამოსული, თავის სიყმაწვილის მეგობრის არტაშესის (ს. ჩხეიანიძე) დახმარებით, რომელიც მარგარიტას მფარველ ანგელოზად გამოუჩნდება, მიტარებს ქმარის სახლს და თავისუფლების მოლოდინში ცხოვრობს თვითღვე. ის მძღვრება საზოგადოების, და ეს, გონი, თვით პიესის დედა-ბაბიკი უნდა იყოს; საზოგადოება თვითონ არის მიზეზი მისის და ათასის მის მსგავსის ასეთის დატანჯულ მდგომარეობისა.

ალგალ პიესაში უხერხულად ცოცხალი მომენტებიც; მაგ., მეორე მოქმედებაში მარგარიტას და არკადის ოჯახური ასცენა საბოლოო ხელოვნებითა დასუბათობული, მაგრამ ეს, ასე ვთქვათ, პეტრა ოაზისგან არ ეფერებოდა უღანროში, რომელსაც წარმოადგენს ეს ახალი პიესა.

პიესამ არ მისცა ლინისძიებმა, როგორც თვით მომენტების, ესე დახარჩუნ მოთამაშეთა, გამოეჩინათ თავისი ძალღონე და ხელოვნური რამ შეეძინათ, მაგრამ მიხეც ნ. ჩხიძემ, ვ. აბაშიძემ (ახელ მას-

ტიკინი), ვ. გუნია, სემონიძე, ლეკეა და სხვ. კარგები იყვნენ და, რაც უფრო განსაკვირვებელი, — ზოგერთათვის მიხეც, რომლებიც ჩინებულად იცოდნენ.

კომედის შემდეგ ითამაშეს განსვენებლის 3. უმიკვილის ვოდელილი ბენეფიციის წინ, საცა ჩვენმა მსახიობებმა (ვერნიშვილ) ბევრი ილაპარაკეს თავის გაკვირვებულ მდგომარეობაზე; ბევრი სიმართლე უთხრეს პირში საზოგადოებას, ბევრი მითარხი ვადაკარეს, ოცსტავ-ნოია ვენერლის სახით, ჩვენს არისტოკრატიას, მაგრამ ვეკობათ, რომ ამითი სხივრტ-ლადის ბაღს რამე ზიანი მოუვიდეს, და ქართულ თეატრს — საგრებობადა. ვეკობათ, ამითი ქართული მასურებელი მოქმედინა-დეს, პიესაში გამოყვანილ ყმაწვილ კაცის მზავსად არ შეუტყობობს თეატრს — „ჩხე 4097 თეატრ“-ი... მობენეფიციის რამდენიმე სასუქარი მიართვის.

ქართული საღამო ენევეაში. 19 ნოემბერს, აქაურის ქართველების თათს-ნობით ვიამბრთა მეორე ქართული საღამო (პირველი იყო 20 თებერვალს). ლაზათისა და შინარის მხრივ ეს საღამო გაიცილებით სჯობდა პირველს, თუმცა მომადგენლობა გუნდი, რომელმაც პირველ საღამოს საკმაოდ ბევრი ხალხი მოიზიდა, ახლა აღარ იყო; გარდა ამისა, ლეკურის მიტყვევად ამ საღამოს მარტო ქალი გამოვიდა, მაშინ, როდესაც პირველ საღამოს ვაეიც იყო მოტყვევებული.

სიტყვად დასაღმებლად არჩულ იქნა ყაზბეგის სამ-მოქმედებიანი დრამა „არსენა“. რადგანც დასწრედ მომეტებულიად ფრანგი და რუსი საზოგადოება იქნებოდა, ვადავწყვიტეთ პიესა დასაფრთხიანად რუსულად ენაზე, რაიც თავს დღვა და კინდე შეასრულა ბ. ვირსალიძემ. თავი და თავი ვასაქირი ახლა ტანისამოსის უქონლობა იყო და ამ მხრით ძალიან კოცელოდა წარმოდგენა. ნაწილიც უსვენებრი ტანისამოსი მხოლოდ იორამს (ქუ-ლაჯა) და არსენას (ჩოხა-ახალბედა) ჰქონდა; სხვები მომეტებულ ნაწილად ნაწილად იყვნენ ვახვეულნი და მით ფარადენს სრულიად უსუსხამო შიგითი ტანსაცმელს. ჰალეს-კი ამ მხრივ ვერაინ დემ-მელოდები, რადგან, მაგ., სიღონის საუცხოვო ქართული ყაბა ამწვენება და თავმჯდომარეული ნაწილი ქართველ ქალის ტანს გვისთათებდა.

როგორც პიესის შინარისა, ისე მოთამაშებმაც საზოგადოება საკმაოდ დაამაყვიდა. თუმცა, მართალი უნდა ვთქვათ, საუკეთესო ადგენილი ვერ იქნა სასურველად შესრულებული და საბოლოოთა წარმოდგენამ ისეთი შთაბეჭდილება ვეღარ მოახდინა, როგორც დასაწყისში იყო მოხლოდენილი.

შემდეგ დაღმულ იქნა ცოცხალი სურათები ლერმონტოვის დემონიდან. ეს კი სულ აღარას ჰგავდა. ბენეფიციის ცეცხლით განათების ნება არ დაგვართეს და უმისით კი რა უნდა ყოფილიყო თავის თავად უხერხილ სურათები საზოგადოება ამ სურათებს თავ-შეუტყვევების სიძლიერე მიეცება.

გამიართა ლეკური. ქ. მუსხელიშვილის ხელოვნურმა ცეცამ აღტყვებაში მოიყვა-

ნა ფრანგი და რუსი საზოგადოება, თუმცა შეზღუდული არ დარჩა, რომ ვაეიც რომ ყოფილიყო, უკეთესი იქნებოდა. ნაწილის დროს რუსულს და გერმანულს გარდა მდგომარეობა ქართულად და სიმბუხად. საზოგადოება საერთოდ ცმაყოფილი დარჩა საღამოში.

„ნიკიის ფოსტა“

მ.ლ.ს. ბ. ა.მ.ს. თქვენი „ფოსტის წერილი“ არ დაიბეჭდა. მაგ საგანზედ დაწერილს შეუძლებელია ადგილი დავიხმოს ვახებში. **ს.მ.რ. 5 405105105105.** თქვენი ლექსი „აკაკის“ არ დაიბეჭდა.

დეკემბერი

(რუსების დეკემბრის სავეტერსკანს). დილის დეკემბერი. 24 ნოემბერი.

ბოკიო, 24 ნოემბერი (რეიტერი). იაპონიის საზღვაო არტილერიის უფროსი დეპუტატი იუკუევა: „გუნდნი ადგილის დასაღმებლად 203 მეტრის გორაზე იდვილი, დღეს „შუშინთან“ გორაზე იდვილი, რათა გუნდნი მომხდარა ზარბაზნების სროლის შემდეგ განამტკიცა. ჩვენ ყოველ დღე ზარბაზნებს ვესტორი რუსების ფლოტს, რომელიც ბენეფიციის სამხრეთით სდგას. ამ პოზიციიდან მოსჩანდა შინაროდ, „პობედისი“, „რეტრიანს“ და „ალაოდ“ დასა მალთან ანბები და მუხრები, მაგრამ გემების რაოდენობა ვერ გამოვარკვევ. ჩვენს გემების საზღვაო მატარებლებიდან გასროლილი ყუმბარები რუსების გემებს ფეხებოდა. ეს იქიდანანა სწინა, რომ ჩვენს ყუმბარები სწორედ იქ სცდებოდა სადღე რუსების გემები იდვილი. რადგან გემები გორის რკათა მფარველები, ამიტომ ჩვენ ვერ გავიგეთ, რომელიც გემები დაეზიანათ რუსებს, გუნდნი სროლის შემდეგ იაპონიის ჯარის ბიჭობითავენებს და მათ მეციღებლებს არჩევენ.

ბელგრადი, 24 ნოემბერი. გრუიჩმა კაბინეტი შეადგინა. მინისტრ-პრეზიდენტი დ. გრუიჩი იქნება, გარეშე საქმეთა — პანი, შინაგან საქმეთა — პრეტორი, ფინანსთა — პაშუ, საგრო განათლების — ნიკოლოზი, სახმელეთ — პუტიკი და სამხრეთ მოქმედობა — რადოვანოვიჩი.

ლინკოლინი, 24 ნოემბერი. ტაიამისა იუწყება, რომ ქვენს მხრივ იგზავნება კიდევ რუსეთში. აგვისტოში წავიდა 60,000 ტონით დატვირთული 10 გემი, სექტემბერში 12 გემი 50,000 ტონით, ნოემბერში 8 გემი 30,000 ტონით. აგვისტოსა და სექტემბერშიაც წავიდნენ გემები და შეუერთდნენ ბალტიის ესკადრის. ამით თან ერთად წავიდნენ გემები ქვენს მხრივ, რომელიც რუსების ნაყიდი იყო. ვითომ მინდობს წავიდნენ და ზოგნი კი გვიანდენ ვლადივოსტკს, ამ ბოლოსაც შეუკეთეს რუსებმა ქვენს მხრივ ინგლისელებს. ქვენს მხრივ უზრუნველ ჰყავს რუსების ფლოტს მარტამდე.

სტამბოლი შეწყვეტილ იქნა გარეშე საქმეთა მინისტრის ქალღილი სამსახურიდან გადაგზობისა.

შუაღანი, 24 ნოემბერი. (რეიტ.) გუ-

ნარკვევი

(ქუჩისა-გა-სუქი-აქცენი) ჩვენს ძველი ნაცნობი გრ. სტარკევი მოვიხიბობს ვაზ. „Ноб.“-ში, რომ ვერობილდება ძირელი არ ვესიამოვნებით რუსებში. რის არ ამბობენ ჩვენზედ, არ ვავიციოდა და არ თქმულია. ამბობენ, ვითომ ჩვენს ჯარის-კაცნი ჰპოცვენ მტრებს და იმით სისხლსა სემენ; ვითომ ქმრის სათლასა გუქამით და საზოგადოების ნატყვებს ვკვებავთ; ვითომ ჩვენის კოლაქების ქუჩებში დიდი დათავები დასერი-ნობრება და სხვა.

გაქმენების ხოლმე, ამისათვის რამე მომავლდება. სასადაოდ-კია, დუთის-წინაში, მაგრამ ვეკითხო, რა არის მასზე, რამა ასე არ ვეკითხოვარ დასაჯული ვერაჟი? რად ვეკითხოვ ასეთის სახრულით ვეკითხოვ ჩვენს აუტს? რად ვეკითხოვარ აქამდე კიდევ, როგორც ბარბაროსი, ახატესიქ

მე მთხრეს: ეგ ამიტომ, რამე შურს ჩვენს სიკეთე, ემიანიან ჩვენია. ჰგონი-ნენ, რამე ამითი ვეკითხო მომადგენა, ჩვენსა-კი ხალხს ახსავს, ვან-დინათა სავსე. ძალია არ აჭიქ ვერაჟი, ჩინს წარ-მაცემს რამე ჰქუდავს.

რა მერავს, ასე იყოს. მომავლად შევ-დინათს სისაფარი, მიუხედავად პეტრას სევას. რუსის ბაჟი უმადურა გამოვარდა და დაღა წმენდა სადაღ საზღვარ-კარგ და თან თითით ცხენას ივარტინდა. ვეკითხოვარ სუფოად ჩვენს ბაჟს და ნანახს და ვეკითხოვარ. დაწვეს მესამე.

— მანდაც გრესკავენ? — ვეკითხოვარ და ვერა? — ვეკითხოვარ ბაჟში შეუქმნული აქნეს თასს. აჰ, ეგ რგონა შეიძლება.

უხერხული ბაჟი მატარ-მაგარ სიტყვებს ასეთის, სულ შიგნითაქვს. — თჰ, რუსის ბაჟი, რ გუდას სიტ-ქვებს ამითა, ვაგონდა?

ვეკითხოვარ ბაჟში ადამიანთებუა. — ჰა, ასე შეგატყვ ეს! — აბავეს მესამეს უმადურა ბაჟს და უხერხულსა მამის თათისაგან ვეკითხოვარ... მგონია, რამე ეს მატარა სევას უფრო ნადავლად არჩევს, რად არ მოეწონებარ ვერაჟს.

განს ჩვენ ას შედრანის ბაჟი არა ვართ დაქსავ? სუფთა, ზრდილობასა, წესიერი ვერაჟი, კოსტიდ ჩვენზე-დახურული და ვერა-ღზედ ჰქუდავს, ტუტეანა შეხებავი

რომ მის მეტიც რომ არაფერი ვეკონო-დამ და ბეჭდვებულბოდა. სურათს შემ-დეგ დაიწყო სიმღერები: „შეგვიდა წითე-ლი“, „პატარა სეკარელია“, „ლოლა“ და ჩემია ოა, მან ბალანტიძის ვადავებული, „ფლორანს“ მან კლენოვსკისა და ორი სო-ლო რუსული. ამის შემდეგ კიდევ ცოცხალი სურათი აღიღო. (მელოდობები). და მერმე ასე სიმღერები მებრცხალია და არცა ისე კლენოვსკისა, „უფთას“ ბ. ბალანტიძისა და ვახანგ მუფეე-ქარ-ოული მარში, სტუდ. ქ. ფოცხვერაშვი-ლისა. ამის შემდეგ იმღერა პეტერბურგი-დამ მოწვეულია ქ-მა აბრამინაძე, რომელ-მაც საზოგადოება მოიხილა და აღტყ-ვებაში მოიყვანა ჯერ მუხეფიციის სიმღერით და მერე მოხდენილი და აზროვანი დე-კურის ცეკვი. იმღერა აგრეთვე სტუდ-ლოლონამე, რომელიც ქ. აბრამინათან ერთად პეტერბურგიდან იყო მოწვეული, და ბოლოს ვიამბრთა ცოცხალი სურათი. ქართული ლხინი ქარაფლის დროს და ზედ მოჰყვა ლეკური, გოგონა და ტა-მ-ფანდელი...

ნარკვევი

ჩვენს ძველი ნაცნობი გრ. სტარკევი მოვიხიბობს ვაზ. „Ноб.“-ში, რომ ვერობილდება ძირელი არ ვესიამოვნებით რუსებში. რის არ ამბობენ ჩვენზედ, არ ვავიციოდა და არ თქმულია. ამბობენ, ვითომ ჩვენს ჯარის-კაცნი ჰპოცვენ მტრებს და იმით სისხლსა სემენ; ვითომ ქმრის სათლასა გუქამით და საზოგადოების ნატყვებს ვკვებავთ; ვითომ ჩვენის კოლაქების ქუჩებში დიდი დათავები დასერი-ნობრება და სხვა.

გაქმენების ხოლმე, ამისათვის რამე მომავლდება. სასადაოდ-კია, დუთის-წინაში, მაგრამ ვეკითხო, რა არის მასზე, რამა ასე არ ვეკითხოვარ დასაჯული ვერაჟი? რად ვეკითხოვ ასეთის სახრულით ვეკითხოვ ჩვენს აუტს? რად ვეკითხოვარ აქამდე კიდევ, როგორც ბარბაროსი, ახატესიქ

მე მთხრეს: ეგ ამიტომ, რამე შურს ჩვენს სიკეთე, ემიანიან ჩვენია. ჰგონი-ნენ, რამე ამითი ვეკითხო მომადგენა, ჩვენსა-კი ხალხს ახსავს, ვან-დინათა სავსე. ძალია არ აჭიქ ვერაჟი, ჩინს წარ-მაცემს რამე ჰქუდავს.

რა მერავს, ასე იყოს. მომავლად შევ-დინათს სისაფარი, მიუხედავად პეტრას სევას. რუსის ბაჟი უმადურა გამოვარდა და დაღა წმენდა სადაღ საზღვარ-კარგ და თან თითით ცხენას ივარტინდა. ვეკითხოვარ სუფოად ჩვენს ბაჟს და ნანახს და ვეკითხოვარ. დაწვეს მესამე.

— მანდაც გრესკავენ? — ვეკითხოვარ და ვერა? — ვეკითხოვარ ბაჟში შეუქმნული აქნეს თასს. აჰ, ეგ რგონა შეიძლება.

უხერხული ბაჟი მატარ-მაგარ სიტყვებს ასეთის, სულ შიგნითაქვს. — თჰ, რუსის ბაჟი, რ გუდას სიტ-ქვებს ამითა, ვაგონდა?

ვეკითხოვარ ბაჟში ადამიანთებუა. — ჰა, ასე შეგატყვ ეს! — აბავეს მესამეს უმადურა ბაჟს და უხერხულსა მამის თათისაგან ვეკითხოვარ... მგონია, რამე ეს მატარა სევას უფრო ნადავლად არჩევს, რად არ მოეწონებარ ვერაჟს.

განს ჩვენ ას შედრანის ბაჟი არა ვართ დაქსავ? სუფთა, ზრდილობასა, წესიერი ვერაჟი, კოსტიდ ჩვენზე-დახურული და ვერა-ღზედ ჰქუდავს, ტუტეანა შეხებავი

რომ მის მეტიც რომ არაფერი ვეკონო-დამ და ბეჭდვებულბოდა. სურათს შემ-დეგ დაიწყო სიმღერები: „შეგვიდა წითე-ლი“, „პატარა სეკარელია“, „ლოლა“ და ჩემია ოა, მან ბალანტიძის ვადავებული, „ფლორანს“ მან კლენოვსკისა და ორი სო-ლო რუსული. ამის შემდეგ კიდევ ცოცხალი სურათი აღიღო. (მელოდობები). და მერმე ასე სიმღერები მებრცხალია და არცა ისე კლენოვსკისა, „უფთას“ ბ. ბალანტიძისა და ვახანგ მუფეე-ქარ-ოული მარში, სტუდ. ქ. ფოცხვერაშვი-ლისა. ამის შემდეგ იმღერა პეტერბურგი-დამ მოწვეულია ქ-მა აბრამინაძე, რომელ-მაც საზოგადოება მოიხილა და აღტყ-ვებაში მოიყვანა ჯერ მუხეფიციის სიმღერით და მერე მოხდენილი და აზროვანი დე-კურის ცეკვი. იმღერა აგრეთვე სტუდ-ლოლონამე, რომელიც ქ. აბრამინათან ერთად პეტერბურგიდან იყო მოწვეული, და ბოლოს ვიამბრთა ცოცხალი სურათი. ქართული ლხინი ქარაფლის დროს და ზედ მოჰყვა ლეკური, გოგონა და ტა-მ-ფანდელი...

საბუთი მისი, რომ ქართული საღამო აქაურ საზოგადოებას აქამაყოფობს და ინტერესს უღვივებს. ცეცამ დილის შვიდ საათებზე გახტანა... ზოგი რვა საათზე-დეც იდვი იყო...

საღამოზედ უყრავდა სტუდენტების ორკესტრი. ორკესტრის და ხოროს მეთა-რობდა სტუდ. ქ. ფოცხვერაშვილი. აი ამ უცხვერაშვილის შესახებ გვინდა ორიოდე სატყვა ვთქვათ აქ. ჩვენ სა-ზოგადოებას კარგად ვესმოება, რომ შარშან მან (ფოცხვერაშვილი) ქუთაის-ში ორი კონცერტი გამართა, რომა და ჯავა და სურავა, დაბრკოლებს არ შეუ-შინდა და საქმე კარგად მოაწყო და მო-ავგავა. ისიც ყველს კარგად ეცოდინე-ბა, რომ ორკესტრის და ხოროს მეთა-რნება და ერთად ქართული სიმღერების მღერა პირველი შემთხვევა იყო ჩვენში. ფოცხვერაშვილმა პირველმა იცხარა კი ძნელი საქმე და სანაქებობა შეასრულა. მაშინ ნებით იყო თუ უნებლით ჩვენ-მა საზოგადოებამ და მართვით ქართუ-ლი გლობის მცოდნე ამაფერი ყურად-ღება არ მიაცქეს ამას და ჩვენს ვახ-თებში კონცერტი არ დასძრეს, არც კარ-გ თქვენს და არც ავი, თითქოს არც კი რამე მომხდარიყო. მხოლოდ ერთის თვის შემდეგ ბ. ვარაზიშვილი, ასეთი დუმილით

მოთმინებიდან გამოსულმა, აიღო ხელ-ში კალამი და თვევიისა ფურცლებზედ საზოგადოებას სამართლიანთ უსაყველუ-რა ასეთი გულგრილობა და დაუდგრო-ბა. ვეტორი სამართლიანთ ამბობდა, რომ სტუდ. ფოცხვერაშვილი ჩვენს საზოგა-დოებისგან მეტის ყურადღების დროსინა, როგორც ლაობინი — დიდი დახმარისა-საყო. მაგონ მისი წერილიც ჩვეულებ-რისამებრ უყურადღებობა იქნა დატოვე-ბული. გვიდა ავირ ერთი წელიწადი და ბ. ფოცხვერაშვილი იურიციის ქართულ საღამოზედ კიდევ გვეჩვენა და დაგვი-მტკიცა, რომ, არა თუ სხვის ვაე-უბებელი მოხმარების უნარი აქვს, არა-მედ თვითონაც დიდი მომქმედების ნიჭით არის აღტყვეული. მისმა ვახანგ-მუფეე — სიმღერათ, რომელიც ჩვენში უყურადღების დროსიც ვერ ვახდა, აქ აღ-ტყვეული მოიყვანა და მსწრა საზოგადო-ება (ეს საზოგადოება, ესაქვეთა, მდგარე-ბით ერთად კარგი მუსიკოს, ვერანდა).

სიმღერა ექსტრემული ზღაბ-ზედ გამოვრბინეს, ტაშის ცემას და აეტორის გამოწვევის საზღვარი არა ჰქონდა. აეტორი ხელში აყვანილი დაჰყავდა. ასე დაფხას აეტორ-მა საზოგადოებამ ნიჭიერი ახალგაზდა კო-პოზიტორი, ის კომპოზიტორი, რომელი-საც ჩვენში გვერდი აუარეს და რომ-

ლიც ერთობ ბევრს შრომობს ჩვენის ერ-იანების სახელოთათვის... მხოლოდ ამ უმა-წვილს ფული არა აქვს, რომ ნოტის ქა-ლდელი იყოს, არ კვირაში ორი სამი დადღე შეიერ-შეუყრავალი არ იავდეს. ცოდ-ვა არ არის, რომ ბევრ შემთავაზორა სტუ-დენტებს, რომელნიც ბანკო-ბილიარდის თამაშის და ქალების კულში დღვის მეტს არაფერს აკეთებენ, ჩვენებურ ქველ-მოქ-მედებისაგან სტუდენტები ჰქონდნენ დანი-შედილნი და სხვ კი ასე იყოს! ცოდვა კი არის, მაგრამ მათ ყოფილი შემქმნე პრე-ტყეა სწყალობთ და ამის კი არა... დროა გამოვიღებოდით...

დაბოლოს არ შემოძლიან დიდი მაღ-ლოებით არ მოვიხსენიო ქანი აბრამინა, რომელიც პეტერბურგიდან უსაყველად ჩამოვიდა აქ და ჩვენს საღამოს ვლფერი და მუხეფიერება მიუმატა. მადლობის დროსა აგრეთვე მასთან პეტერბურგიდან-ვე ჩამოსული სტუდენტი დლონამეც აეტორი პირველი იყო, რომელმაც უარი არ გვითხრა და მთავრობის წინაშე ჩვენს საღამოს გამაგება იყოს.

საღამო ქართულ ღამის სტუდენტ-ების სასარგებლოდ იყო გამართული. დარ-ჩა რთხისოდ მანეთი. **„დეკა სტუდენტები“**

